

Τα μανιτάρια της Άνδρου η «κρυμμένη», άγνωστη βιοποικιλότητα

Ηλίας Πολέμης – Μυκητολόγος PhD
Επιστημονικός συνεργάτης στο
Εργαστήριο Γενικής και Γεωργικής
Μικροβιολογίας του ΓΠΑ

ΜΥΚΗΤΕΣ

- Τα μανιτάρια θεωρείται πως ανήκουν σε ξεχωριστό Βασίλειο αυτό των μυκήτων. Αλλά τι είναι μύκητες;
- Μύκητες είναι: Ζωντανοί οργανισμοί οι οποίοι δεν είναι ούτε ΖΩΑ ούτε ΦΥΤΑ.
- Δεν έχουν ρίζες, βλαστούς και φύλλα.
- Δεν έχουν χλωροφύλλη όπως τα φυτά και γι' αυτό δεν μπορούν να φωτοσυνθέτουν.
- Τρέφονται κυρίως από τα νεκρά φύλλα, ξύλα και άλλα υπολείμματα φυτών και δέντρων.
- Εκτός από τα μανιτάρια και οι μούχλες, οι ζύμες του ψωμιού ή της μπύρας, πολλές ασθένειες φυτών αλλά και του ανθρώπου είναι Μύκητες.

Μακρομύκητες - Μικρομύκητες

- Οι μύκητες που σε κάποιο στάδιο της ζωής τους σχηματίζουν μεγάλες και ορατές με γυμνό μάτι καρποφορίες λέγονται Μακρομύκητες, ενώ όλοι οι υπόλοιποι Μικρομύκητες.
- Τα γνωστά μας μανιτάρια είναι οι “καρποί” τέτοιων Μακρομυκήτων, ονομάστηκαν και “Καρποσώματα” ή “Σποροκάρπια”.
- Ο λόγος που σχηματίζονται τα μανιτάρια είναι για να παράγουν τα σπόρια με τα οποία πολλαπλασιάζεται ο μύκητας. Είναι κάτι ανάλογο δηλαδή με τους καρπούς και τα σπέρματα των δέντρων.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΜΑΚΡΟΜΥΚΗΤΩΝ

- Οι μύκητες που σε κάποιο στάδιο της ζωής παράγουν μανιτάρια, ανήκουν σε δύο μεγάλες ταξινομικές κατηγορίες (φύλα) τους Ασκομύκητες και τους Βασιδιομύκητες.
- Σήμερα τα μανιτάρια δηλαδή οι εγγενείς καρποφορίες των ασκομυκήτων καλούνται ασκώματα και των βασιδιομυκήτων βασιδιώματα.

«Μακρομύκητες» = οι μύκητες που σχηματίζουν εγγενείς καρποφορίες
«μανιτάρια» με διαστάσεις ορατές με γυμνό μάτι

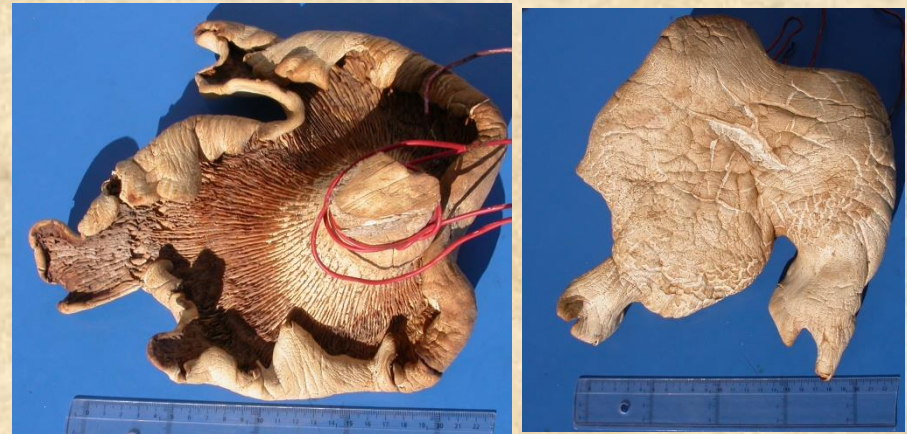
Ακώματα του κοπρόφιλου ασκομύκητα *Peziza vesiculosa* σε κοπριά ιπποειδών, Παραπόρτι 2004.

Ακώματα του ασκομύκητα *Helvella leucopus* κάτω από λέυκες στην κοίτη του ποταμού των Λειβαδίων, 2012

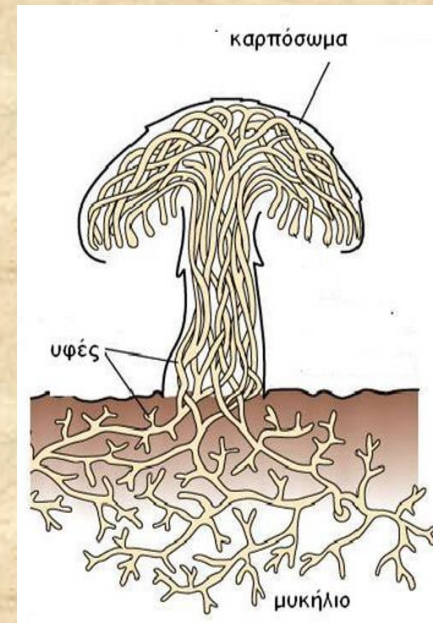
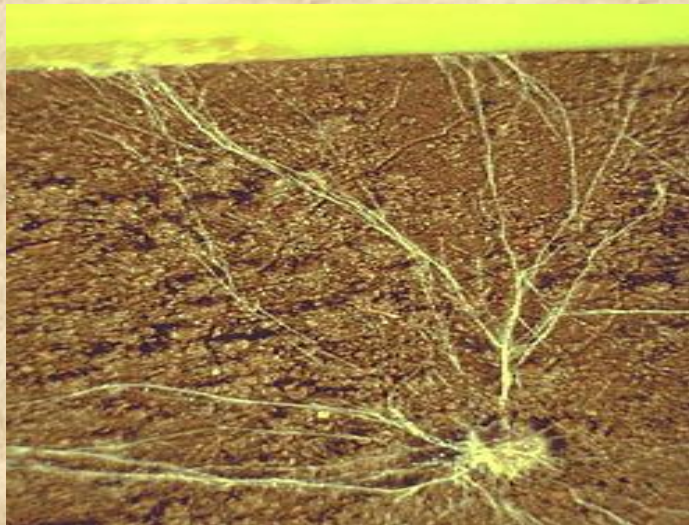
Μικροσκοπικά βασιδίσματα με διάμετρο πύλου 0,2 – 1mm του μύκητα *Mycena polyadelpha* σε φύλλο αριάς,

Εντυπωσιακό βασιδίσμα του μύκητα *Pleurotus eryngii* var. *ferulae* («καρωνίτης») το οποίο αποξηραμένο είχε διάμετρο πύλου περίπου 30cm, ενώ νωπό έφτανε σε βάρος το 1,5 κιλό (Αμοργός)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ

- Όταν δεν υπάρχουν μανιτάρια αυτοί οι μύκητες δεν παύουν να υπάρχουν, αλλά το σώμα τους παραμένει κρυμμένο και δεν το βλέπουμε.
- Το σώμα τους αποτελείται από λεπτές ίνες που ονομάζονται υφές. Όλες οι υφές ενός τέτοιου μύκητα μαζί ονομάζονται Μυκήλιο.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑΣ ΜΥΚΗΤΩΝ

- Είναι η πολυπληθέστερη κατηγορία οργανισμών στον πλανήτη μετά τα έντομα.
- Περισσότερα από 100.000 είδη μυκήτων είναι γνωστά ως σήμερα, αλλά εκτιμάται πως υπάρχουν περισσότερα από 1,5 εκατομμύριο είδη τα οποία η επιστήμη ακόμα δεν έχει περιγράψει.
- Συνήθως δεν τους βλέπουμε, είτε γιατί είναι πολύ μικροσκοπικού μεγέθους, ή γιατί παραμένουν κρυμμένοι μέσα στο χώμα όπως και τα υλικά από τα οποία τρέφονται (υποστρώματα).
- Πιστεύεται πως σε περιοχές της γης με παρθένα τροπικά δάση υπάρχουν χιλιάδες είδη μυκήτων που ο άνθρωπος ακόμα δεν έχει ανακαλύψει.

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΜΑΚΡΟΜΥΚΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

- Η Ελλάδα είναι μια χώρα με τεράστια ποικιλία βιοτόπων, πλουσιότατη χλωρίδα και το μεγαλύτερο ποσοστό ενδημικών φυτικών ειδών στην Ευρώπη.
- Αν εφαρμόσουμε το μοντέλο εκτίμησης του πιθανού συνολικού αριθμού ειδών μυκήτων με βάση τον αριθμό φυτικών ειδών που υπάρχουν στην Ελλάδα (1:5 έως 1:6) τότε προκύπτει πως ο αριθμός αναμενόμενων ειδών μυκήτων για τη χώρα μας είναι 31.500, από τα οποία τουλάχιστον 6.000 μπορεί να είναι μακρομύκητες.
- Σήμερα έχουμε φτάσει να γνωρίζουμε την ύπαρξη λιγότερων από 3.000 είδη, ενώ ο εθνικός κατάλογος π.χ. της Ολλανδίας αριθμεί 3.500 είδη και της Ιταλίας 6.000 είδη.

Τα μανιτάρια έχουν πολλά και διαφορετικά σχήματα, χρώματα και μεγέθη!

ΠΟΛΥΕΤΗ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ

- Τα περισσότερα μανιτάρια έχουν μικρή διάρκεια ζωής, από μερικές ώρες ως κάποιες μέρες.
- Υπάρχουν είδη μανιταριών, όπως οι πολύποροι («ίσκες») που ζουν πολλά χρόνια πάνω σε κορμούς δέντρων, ζωντανών ή νεκρών.

Το σώμα των μυκήτων (μυκήλιο) μπορεί να παραμείνει ζωντανό για χιλιάδες χρόνια. Γνωρίζουμε την ύπαρξη μυκηλίου ηλικίας τουλάχιστον 2.500 ετών.

ΣΑΠΡΟΤΡΟΦΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

- Σαπροτροφικοί μύκητες είναι αυτοί που τρέφονται από νεκρά τμήματα ετήσιων και πολυετών φυτών όπως είναι τα φύλλα, οι βελόνες, οι βλαστοί, οι ρίζες, το ξύλο καθώς επίσης και από κομποστοποιημένα υπολείμματα φυτών όπως είναι ο χούμος και τα περιττώματα φυτοφάγων ζώων.
- Το μεγαλύτερο ποσοστό των μακρομυκήτων είναι σαπροτροφικοί και απαντούν οπουδήποτε μπορούν να υπάρξουν φυτά και άρα νεκρά φυτικά υπολείμματα.

ΣΑΠΡΟΤΡΟΦΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

Coprinopsis picacea
σε φυλλάδα πλατάνου
και άλλων πλατύφυλλων
(Κατακαλαίοι)

***Macrolepiota
procera***
σε χουμώδες έδαφος
κάτω από δρυς
(Αποίκια)

***Cystoderma
cinnabarinum***
σε στρώμα από βελόνες
κουκουναριάς
(Στραπουριές)

***Peziza
vesiculosa*** σε
κοπριά
αλλογοειδών
(Παραπόρτι)

ΞΥΛΟΣΗΠΤΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

- Μια ιδιαίτερη κατηγορία σαπροτροφικών μυκήτων είναι και οι ξυλοσηπτικοί, οι οποίοι είναι οι κύριοι υπεύθυνοι για την ανακύκλωση του πλέον δυσπρόσβλητου φυσικού υλικού.
- Το ξύλο συνίσταται κυρίως από λιγνίνη και κυτταρίνη, δύο φυσικά πολυμερή με εξαιρετικά σύνθετη χημική δομή, τα οποία κατά κύριο λόγο αποικοδομούνται χάρις τα ένζυμα που παράγουν οι μακρομύκητες, δηλαδή οι μύκητες που σχηματίζουν μανιτάρια.
- Γι' αυτό και πάνω στα προσβεβλημένα ή σηπτόμενα ξύλα, σε κορμούς ζωντανών και νεκρών δέντρων, ιστάμενα και πεσμένα κλαδιά δέντρων και θάμνων συχνά βλέπουμε μανιτάρια, άλλοτε ευδιάκριτα κι αναγνωρίσιμα αλλά πιο συχνά καρποφορίες μακρομυκήτων που δεν θυμίζουν σε τίποτε τα κοινά μανιτάρια.

ΞΥΛΟΣΗΠΤΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

Trametes versicolor - Τραμέτης ο ποικιλόχρωμος
Άχλα-παραλία 1994, σε νεκρό κορμό σκλήθρου.

Rigidoporus ulmarius - Ακαμπτόπορος της φτελιάς
Αποίκια 2008, σε ζωντανό πλατάνι κάτω από παλιό
γεφύρι.

Gloeophyllum abietinum – Γλοιόφυλλο της ελάτης
Συνετί 2006, σε νεκρό κορμό κυπαρισσιού.

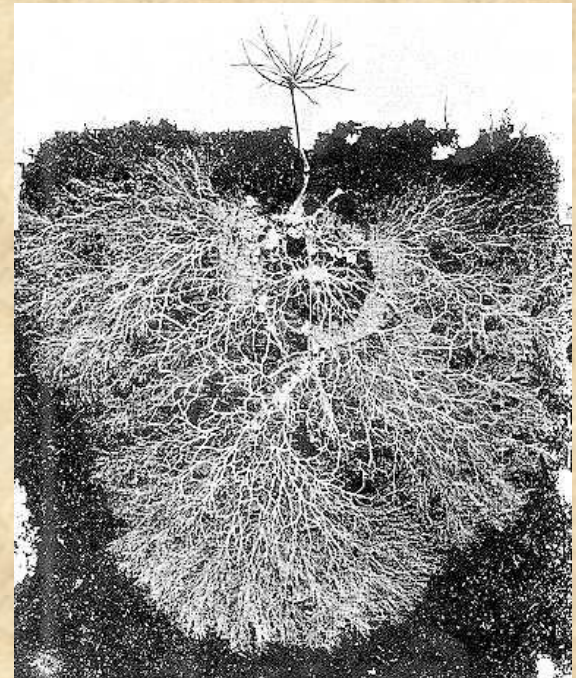
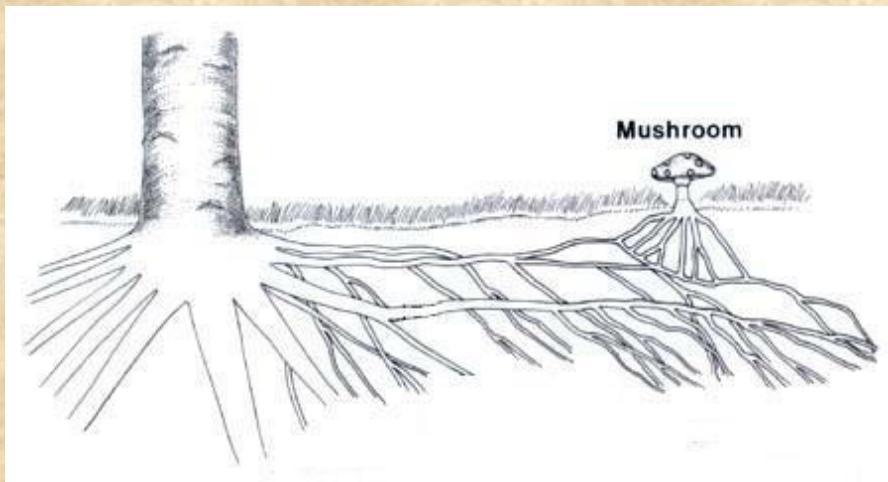
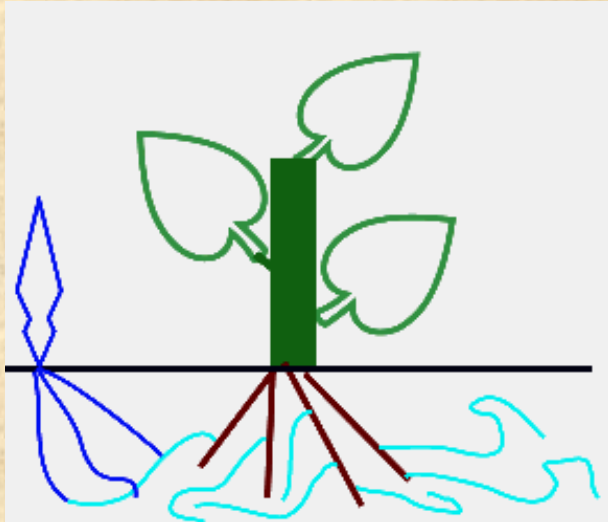

Perenniporia ochroleuca - Περεννιπόρια η ωχρολέυκη
Άχλας ποταμός 2004, σε κλαδί κουμαριάς.

ΣΥΜΒΙΩΤΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

- Μερικοί μύκητες είναι συμβιωτικοί με κάποια είδη φυτών και δέντρων, αφού μπορούν να τρέφονται από τα ζωντανά φυτά χωρίς να τα βλάπτουν. Αντίθετα σε αντάλλαγμα αυξάνουν την ικανότητα των ριζών των δέντρων ν' απορροφούν νερό και θρεπτικά συστατικά από το έδαφος.
- Με τη βοήθεια τέτοιων συμβιωτικών μυκήτων τα φυτά τρέφονται αποτελεσματικότερα και μπορούν να αναπτυχθούν ακόμη και σε φτωχά και άγονα εδάφη.

ΕΚΤΟΜΥΚΟΡΡΙΖΕΣ

ΕΚΤΟΜΥΚΟΡΡΙΖΙΚΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΔΡΟΥ

Boletus aereus (Βωλίτης ο χαλκόχρωμος – «καλογεράκι») σε πλατύφυλλες δρυς, Αγ. Σπυρίδωνας - 1995

Amanita phalloides (Αμανίτης ο φαλλοειδής – «θανατίτης») σε αριές, Αμμόλοχος - 2004

Russula chloroides (Ρούσσουλα η χλωροειδής) σε πουρνάρια, Νάξος - 2004

Suillus granulatus (Σουίλλος ο κοκκώδης) σε πεύκα, Ταΰγετος - 2006

ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΟΙ ΜΥΚΗΤΕΣ

- Οι μύκητες οι οποίοι προσβάλλουν ζωντανά φυτά προξενώντας τους κάποια μορφή λιγότερο ή περισσότερο σοβαρής ασθένειας ή βλάβης ονομάζονται παρασιτικοί ή φυτοπαθογόνοι.

***Fomitiporia mediterranea* (Φομιτιπόρια η μεσογειακή)**

παράσιτο του αμπελιού, των ξινών και της ελιάς. Προσβεβλημένο δέντρο πορτοκαλιάς και καρπόσωμα, Λειβάδια 2005.

***Omphalotus olearius* (Ομφαλωτός της ελιάς)**

γύρω από κορμό και σ' επαφή με τις ρίζες ζωντανού πουρναριού, Αποίκια 2005.

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ ΜΥΚΗΤΩΝ - ΜΑΝΙΤΑΡΙΩΝ

- Είναι μια κατηγορία οργανισμών με τεράστια σημασία για την Γη.
- Η χρησιμότητά τους είναι τεράστια διότι ανακυκλώνουν τη νεκρή οργανική ύλη, αναπτύσσουν συμβιωτικές σχέσεις με σχεδόν όλα τα φυτά του πλανήτη, αποτελούν τροφή για μεγάλο αριθμό ζώων, ενώ για κάποια έντομα αποτελούν την κύρια πηγή τροφής.
- Πολλά τρόφιμα, ποτά, φάρμακα, απορρυπαντικά (κ.α. χρήσιμα προϊόντα) παράγονται με τη βοήθεια μυκήτων.
- Επίσης πολλά μανιτάρια είναι φαγώσιμα και πολύ καλής ποιότητας τροφή, αλλά **ΠΡΟΣΟΧΗ** υπάρχουν και πολύ επικίνδυνα δηλητηριώδη μανιτάρια.

ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

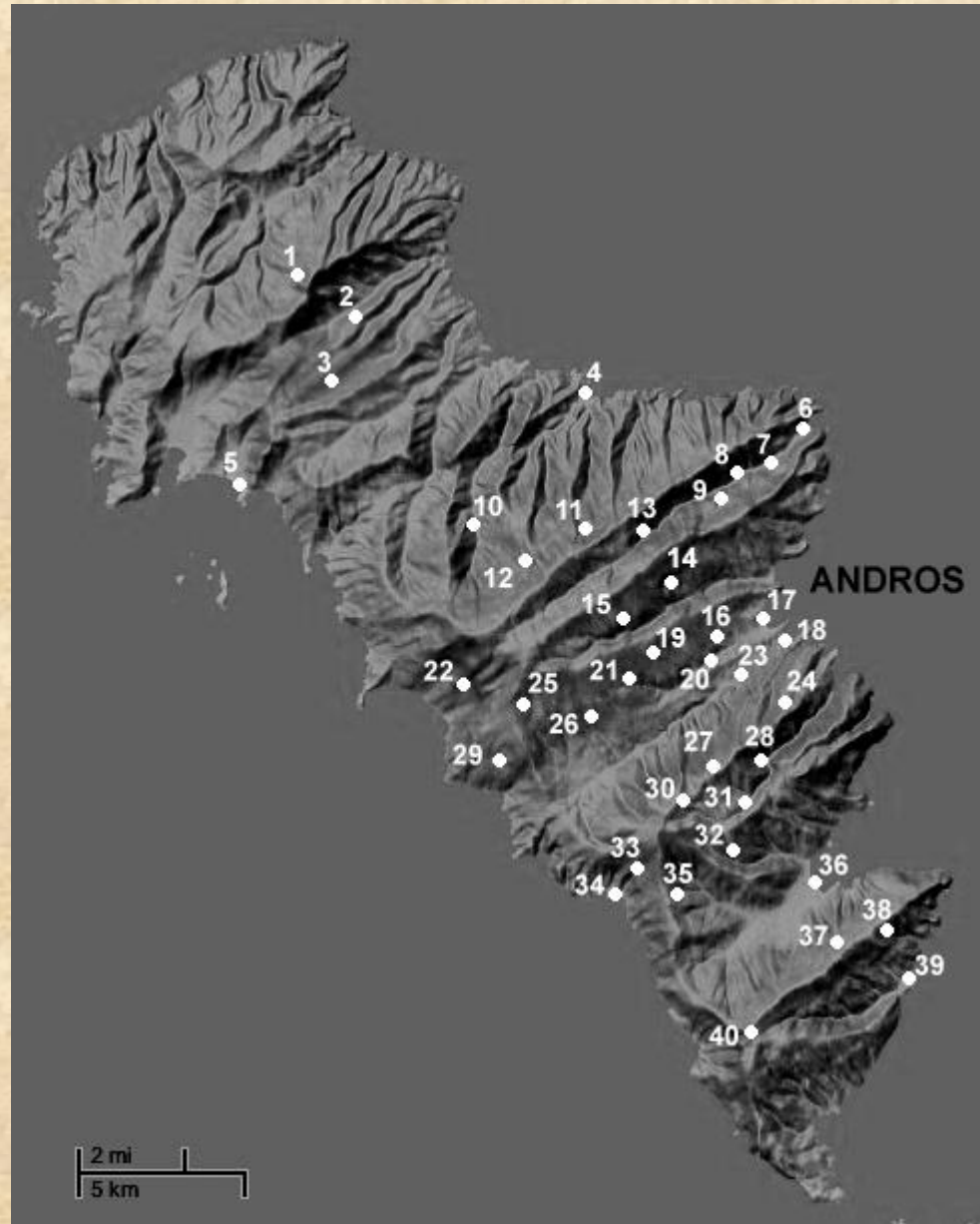
- Ο άνθρωπος ως μέρος του ζωντανού κόσμου έχει σε πολλά να ωφεληθεί από τους μύκητες και τα μανιτάρια.
- Πολλά μανιτάρια είναι τροφή υψηλής γαστρονομικής και διατροφολογικής αξίας.
- Οι φαρμακευτικές ιδιότητες πολυάριθμων ειδών μακρομυκήτων παραμένουν ανεκμετάλλευτες ή και άγνωστες.
- Βιοτεχνολογικές εφαρμογές με χρήσεις μυκήτων μπορούν να λύσουν πολλά προβλήματα της ανθρωπότητας.
- Η αισθητική και ηθική αξία της ύπαρξης των μανιταριών δεν μπορεί να εκτιμηθεί.
- Ο ρόλος που επιτελούν οι μύκητες στο οικοσύστημα μπορεί να μας διδάξει τρόπους ηπιότερης συμπεριφοράς προς το περιβάλλον.

Η μυκητολογική έρευνα στην Άνδρο, τις Κυκλάδες και άλλα νησιά του Αιγαίου

- Ο Αυστριακός μυκητολόγος F. Petrak μετά από μεμονωμένες επισκέψεις στα νησιά Εύβοια, Σάμο, Σαμοθράκη, Σκύρο και Ρόδο δημοσιεύει έναν κατάλογο με μύκητες που ενσωματώνεται στο έργο “Flora Aegaea” (Rechinger 1943).
- Ένας ανάλογος κατάλογος που αφορά τους μύκητες της Κρήτης προστίθεται από τον ίδιο ερευνητή στο έργο “Neue beiträge zur flora von Kreta” (Rechinger 1943).
- Το 1980 ο επίσης Αυστριακός μυκητολόγος S. Plank δημοσιεύει στα χρονικά του Μπενάκειου φυτοπαθολογικού ινστιτούτου κατάλογο με ξηλοσηπτικούς και παρασιτικούς μακρομύκητες από την Κρήτη.
- Από το 1993 έως το 1997 ο Σλοβάκος μυκητολόγος P. Lizoň επισκέπτεται την Άνδρο σε ετήσια βάση, προσκεκλημένος της Καϊρείου Βιβλιοθήκης και συλλέγει έναν σημαντικότερο αριθμό δειγμάτων μακρομυκήτων. Από το υλικό αυτό ένας μικρός αριθμός καταγραφών (κυρίως ασκομυκήτων) δημοσιεύεται στους πρώτους εθνικούς καταλόγους με μακρομύκητες 1998-1999 (Zervakis et al.).
- Από το 1995 στο πλαίσιο της μελέτης της ποικιλότητας των μακρομυκήτων σε νησιά του Αιγαίου έχουν συλλεχθεί περισσότερα των 1200 δειγμάτων από την Άνδρο από τα οποία έχουν αναγνωρισθεί έως τώρα πλέον των 400 ειδών κυρίως βασιδιομυκήτων.
- Εκτός της Άνδρου έχουν μελετηθεί από την επιστημονική ομάδα μας τα νησιά Νάξος, Αμοργός, Άγιος Ευστράτιος, Ικαρία, Νίσυρος και προσφάτως η Κρήτη.

Τοποθεσίες συλλογών μακρομυκήτων στην Άνδρο

Νέα είδη για την επιστήμη από την Άνδρο

Gymnopus amygdalisporus Polemis & Noordel. (*Mycotaxon* 102, 2007)

1-12-2004 σε παραθαλάσσιο
βοσκότοπο στην παραλία της Βόρης

Gymnopus dysosmus Polemis & Noordel.
(*Mycotaxon* 102, 2007)

1-12-2004 σ' εγκαταλελειμμένο κτήμα
στην κοιλάδα της Βόρης ανάμεσα σε
υπολείμματα φτέρης.

Νέα είδη για την επιστήμη από την Άνδρο

Entoloma alnicola Noordel. & Polemis,
(*Mycotaxon* 105, 2008)

22-9-2002 Εβρουσιές, σε υγρό χώμα
στην κοίτη ρέματος κάτω από σκλήθρα
(*Alnus glutinosa*)

Entoloma leuconitens Noordel. &
Polemis, (*Mycotaxon* 105, 2008)
29-10-2002 επαρχιακός δρόμος
Βουρκωτής - Άρνης, τοποθεσία
«Τόρνα», ανάμεσα σε φτέρες, κάτω
από κράταιγους και φράξους
(*Crataegus monogyna* & *Fraxinus
ornus*)

Πουρνάρι - *Quercus coccifera*

Παλαιόπολη

Αριά - *Quercus ilex*

Αμμόλοχος

Συμβιωτικοί Βασιδιομύκητες, με Μεσογειακή γεωγραφική εξάπλωση που συμβιώνουν με αιθαλείς και φυλλοβόλες βελανιδιές (δρυς, αριές, πουρνάρια)

Amanita malleata σπάνιο Μεσογειακό είδος για την ώρα γνωστό στην Ελλάδα μόνο από την Άνδρο (Αποίκια).

Russula ilicis ένα ακόμη μεσογειακό είδος με μόνη καταγραφή στην Ελλάδα σε συστάδες πλατύφυλλης δρυός της Άνδρου (Αποίκια).

Leccinellum lepidum μεσογειακό είδος που πρωτοαναφέρθηκε στην χώρα μας από την Άνδρο (Διποτάματα) κάτω από πουρνάρια.

Lactarius atlanticus, καταγράφηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε συστάδες πουρναριού της Άνδρου, Πλέον το έχουμε εντοπίσει σε πολλά ακόμα νησιά του Αιγαίου.

Μακρομύκητες από δασωμένες ρεματιές της Άνδρου

Gymnopilus junonius, ξυλοσηπτικός βασιδιομύκητας. Μόνη καταγραφή στην χώρα μας ήταν από τους Sibthorp & Smith (Flora Graeca 1806-1840). Ξαναβρέθηκε σε νεκρό ξύλο σκλήθρου και πλάτανου (Άχλας ποταμός, Αποίκια)

Paxillus rubicundulus, εκτομυκορριζικός βασιδιομύκητας που συμβιώνει αποκλειστικά με σκλήθρα. Λίγες οι καταγραφές του στην Ελλάδα, που βρέθηκε σε ρεματιές της Άρνης, Αποικίων και, Βουρκωτής.

Entoloma incanum, σχετικά σπάνιος βασιδιομύκητας με εντυπωσιακό χρωματισμό των καρποσωμάτων του (Άνδρος κάτω από πλατάνια και σκλήθρα)

Agaricus augustus, ("The Prince") τα εδώδιμα μανιτάρια του είδους αυτού, φθάνουν σε διάμετρο πύλου τα 20cm. Εκτιμώνται ιδιαίτερα για την χαρακτηριστική οσμή πικραμύγδαλου. Βρέθηκε στα Υψηλού, τον Άχλα ποταμό, τα Διποτάματα, και προσφάτως στον Αμμόλοχο.

Και όμως ακόμη και στις παραλίες και τους άγονους φρυγανότοπους της Άνδρου υπάρχουν πολλά κι ενδιαφέροντα είδη μακρομυκήτων!

Agaricus aridicola, βασιδιομύκητας, μανιτάρι που απαντά αποκλειστικά σε παραλιακές αμμοθίνες. Γνωστό έως πρόσφατα μόνο από τη Ρόδο (Petraik 1943). Πρωτοβρέθηκε στην Άνδρο στο Παραπόρτι το 1994, αργότερα και στους Κρεμύδες.

Macrolepiota phaeodisca εδώδιμος βασιδιομύκητας με μεσογειακή εξάπλωση, πολύ κοινός σε αρκετά Βοσκοτόπια και φρυγανότοπους της Άνδρου, όπου και καταγράφηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Colus hirudinosus, βασιδιομύκητας με μεσογειακή-υποτροπική εξάπλωση. Η πρώτη καταγραφή στην Ελλάδα ήταν από φρυγανότοπους της Άνδρου.

Polyporus meridionalis ξυλοσηπτικός βασιδιομύκητας, εδώ σε νεκρό ξύλο αγριολεβάντας. Μεσογειακό είδος που καταγράφηκε σε πολλά είδη φρύγανων στην Άνδρο.

Συμβιωτικοί βασιδιομύκητες που σχετίζονται με τις λαδανιές (θάμνοι του γένους *Cistus*)

Lactarius cistophilus (Λακτάριος ο κιστόφιλος) το 1995 βρέθηκε στην Άνδρο για πρώτη φορά στην Ελλάδα και πλέον είναι γνωστό από πολλές ακόμα περιοχές της χώρας.

Lactarius tesquorum (Λακτάριος ο ερημικός), πρώτη καταγραφή στην Ελλάδα επίσης από Άνδρο.

Hebeloma cistophilum (Εβέλωμα το κιστόφιλο) η πρώτη καταγραφή αυτού του είδους ήταν πάλι από την Άνδρο, έχει βρεθεί επίσης στην Ορεινή Ναυπακτία.

Ξυλοσηπτικοί μακρομύκητες σε θάμνους και φρύγανα της Άνδρου

Peniophora tamaticicola, καταγράφηκε για πρώτη φορά σε νεκρό ξύλο αρμυρικού (*Tamarix parviflora*) στο Παραπόρτι το 2001 μαζί με μια ακόμη καταγραφή από Νάξο σε σκίνο αποτελούν τις μοναδικές έως τώρα στην Ελλάδα.

Ceriporiopsis gilvescens, έχει βρεθεί στο Παραπόρτι πάνω σε «ντουράφα» (πικροδάφνη - *Nerium oleander*) κι άλλη μια φορά σε δάφνη στις Μένητες το 2001-2, πρώτη καταγραφή των υποστρωμάτων παγκοσμίως.

Byssomerulius hirtellus πρώτη καταγραφή στην Ελλάδα σε ξύλο «μερόλιας» (λυγαριά – *Vitex agnus-castus*). Χαλκολιμιάνας 2010.

***Coniophora* sp. ?!**, βρέθηκε σε σάπιο ξύλο θυμαριού στις Αποθήκες το 2010. Νέο είδος;

ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ ΜΕ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ

- Δύο από τα πιο γνωστά μανιτάρια με θεραπευτικές ιδιότητες είναι τα *Ganoderma lucidum* και *Fomes fomentarius*.
- Οι θεραπευτικές ιδιότητες του πρώτου είναι γνωστές στην κινεζική ιατρική εδώ και 2.500 χρόνια, και αποκαλείται «το μανιτάρι της αθανασίας».
- Το δεύτερο είναι χρήσιμο από την παλαιολιθική εποχή για το άναμμα της φωτιάς, αλλά υπάρχουν αναφορές πως χρησιμοποιήθηκε και από τον Ιπποκράτη ως «πυρακτωμένος μύκητας για καυτηριασμό οστών και νεύρων».

Ganoderma lucidum (Γανόδερμα το γυαλιστερό)
Άχλας Ποταμός, σε πλατάνι - 2006

Fomes fomentarius (Φόμης ο εναυσματικός,
η κοινή «ίσκα») Άχλα παραλία, σε σλήθρο -
1995.

Εδώδιμοι βασιδιομύκητες της Άνδρου με ενδιαφέρουσες καλλιεργητικές προοπτικές

E. Polemis 2010

Hericium erinaceus. Εξαιρετικό εδώδιμο είδος, βρέθηκε για πρώτη φορά στην Άνδρο στη μονή Παναχράντου το 2010.

Volvariella gloiocephala, πολύ κοινό και δημοφιλέστατο εδώδιμο μανιτάρι γνωστό στην Άνδρο ως «γλυστρίτης».

Pleurotus eryngii* var. *eryngii, (“King Oyster”, «αγκαθίτες», «αυτιά») κοινό και ίσως το πιο ενδιαφέρον, από καλλιεργητικής άποψης είδος.

Agrocybe cylindracea σχετικά εύκολα καλλιεργήσιμο είδος, που στη φύση απαντά συνήθως σε νεκρό ξύλο λεύκας. Άγνωστο στους/στις Ανδριώτες/ισσες, αλλά πεντανόστιμο!

SUPPORT
MYCOLOGICAL SYSTEMATICS

What about
BIODIVERSITY - ECOLOGY - BIOCONSERVATION
without knowing fungi?

© Science & Hoop, B. Institute of Microbiology (I.V. Institute), 26, 6020 Tervuren, Aalst